

Μια επικίνδυνη διπολική ολιγαρχία

Του Α. Φρυδά

πτυχ. Νομικών
και Πολιτικών
Σπουδών

16.1.15

ΚΑΤΕΡΡΙΦΘΗΣΑΝ και οι Κυπριακές Αερογραμμές! Και τι απέμεινε να πούμε για τούτη την ανάπηρη χώρα; Πώς να παραστήσουμε τελικά την κατρακύλα της μεταπραξικοπηματικής Κύπρου. Όπου και αν κοιτάξει βλέπεις τα κουρέλια της αποσύνθεσης και όπου σταθείς νιώθεις την βαριά μυρωδιά του επαίτη. Μια απέραντη ντροπή, όπου η όψη της υπερακοντίζει τον χειρότερο εφιάλτη. Σε τούτη τη χώρα δεν ακούς τίποτ' άλλο, παρά γρυλλισμούς τρέλας και παρατεταμένα βελάσματα και ογκηθμούς ανθρωπόμορφων θεριών! Εδώ λοιπόν, σε τούτο το πολυεθνικό ζωοπανηγυροβιώνουμε το πολύκλαυστο εύρος του απίστευτου, του τραγικού και του γελοίου. Και μηρυκάζουμε τη χαρακτηριστική μπόχα της πολιτικοβαρβατίλας. Εδώ βλέπουμε όλα τα ντερτίπια της ντόπιας πολιτικής ολιγαρχίας που, τότε με τις ντουντούκες τις πλεκτάνης, ή αλλιώς πως, γυαλίζει δουλικά τα σκήπτρα των Ελιτάρων της Ευρώπης:

- Μια ξιπασμένη δράκα (;) επαίσχυντων τυράννων, που χθες λεηλάτησε τον Κυπριακό λαό και με την παρωδία των Κυπριακών Αερογραμμών, που σήμερα διατάζει την τελευταία έφοδο στο βρώμικο δικομματικό μαντρί της πολιτικής τους.
- Μια συνδυασμένη πολιτική ολιγαρχία πορτοφολάδων και μολεμένη από χολέρα ιδεοληψιών και μια διπολική κάστα μεγαλομασκαράδων που υπερχρέωσε την χώρα, όπου οι «ημέτεροι» καταβρόχθισαν τους κόπους και τον ιδρώτα του λαουτσίκου, με την ηρεμία και τη σιγουριά των λεόντων της ζούγκλας.
- Μια δουλόπρεπη πολιτική φάρα, Σατραπεία ανδρικήλων που προσκυνάει και προσκυνούσε της Τουρκίας τους στρατηγούς και τον εποικισμό, ανήμωρη και πρόθυμη γονυπετούσα και πουλώντας τους φυσικούς μας πόρους και ό,τι άλλο διατάξει η συμμορία των Βρυξελλών και των Αμερικάνων.

«Δεν είναι πατρίδα μου όλοι αυτοί. Το δηλώνω για όποιον σε τούτα τα χώματα θέλει να μ' ακούσει. Τούτοι για μένα, είναι οι χειρότεροι εχθροί που πέρασαν από αυτόν τον τόπο*.

Τούτοι, όλοι αυτοί, δεν μας σφάζουν με τις χαντζάρες, όπως έκαναν οι τουρκαλλάδες. Μας σφάζουν με το βαμβάκι, αφού πρώτα μας κάνουν πολύ, μια μάζα ευκολομάσητη, γλοιώδη.

Μας ξεκληρίζουν σιγά, σιγά και με μέθοδο! Και πού είναι ο αγωνιστικός πυρετός του χθεσινού ανθρώπου; Πού είναι το «αδούλωτο» ελληνικό Κυπριακό πνεύμα; Πού είναι οι φτωχοί; Που είναι οι άνεργοι; Πού είναι οι απελπισμένοι, οι πεινασμένοι; Πού είναι οι ληστεμένοι; Πού είναι οι αντάρτες;

Μήπως σύντομα η πλάση επιτέλους γεννήσει πάλιν ποιητές-μαχητές που με φρίκη θα αναρωτηθούν: «Τόσες δυστυχίες και τόσο λίγοι πραγματικοί αγωνιστές; Είναι λοιπόν κουφά της καρδιάς μας τα αυτιά; Γι' αυτό είναι βαρύς ο αγέρας σαν μολύβι;...»

Υ.Γ. Το ξέρω! Όλα αυτά που γράφω είναι λόγια, λόγια, λόγια που πάνε στο βρόντο. Είναι ξερόχη λόγια που δαιμονίζουν μόνο την άδεια καρδιά μου. Συγνώμη ...

Σημειώσεις:

*Πάμπλο Νερούντα

**Ναζίμ Χικμέτ (παραφρασμένο)